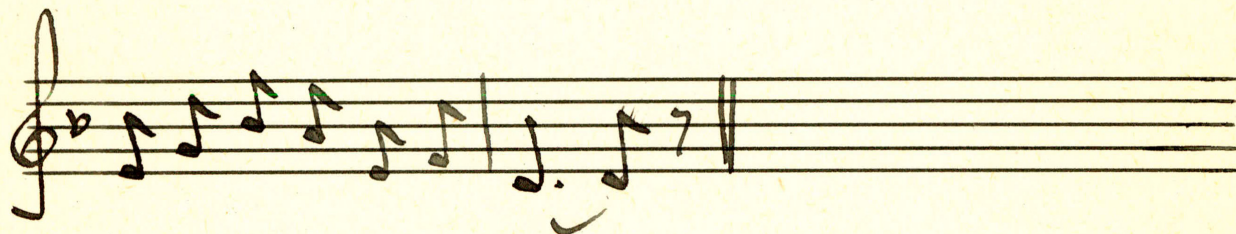
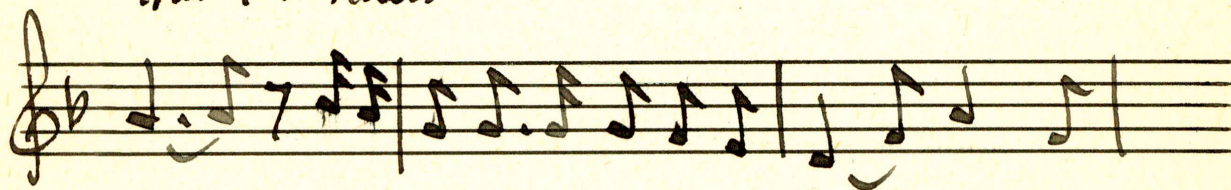
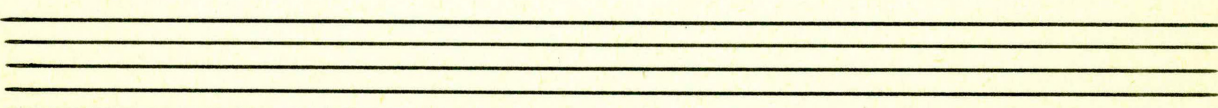
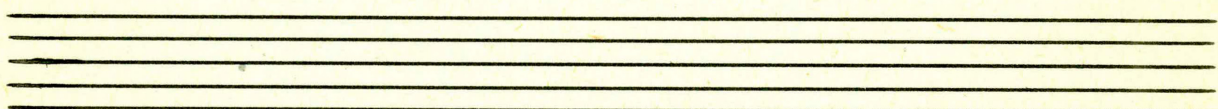
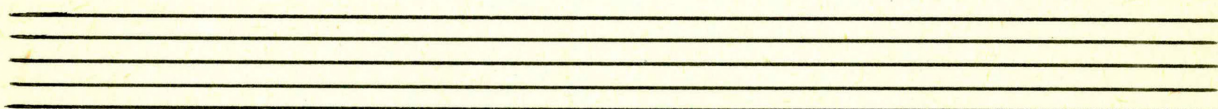
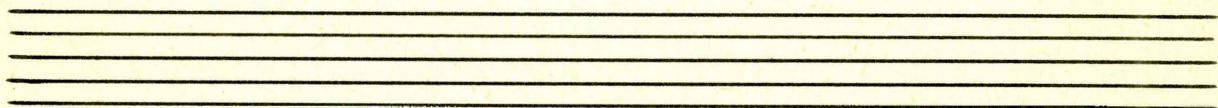
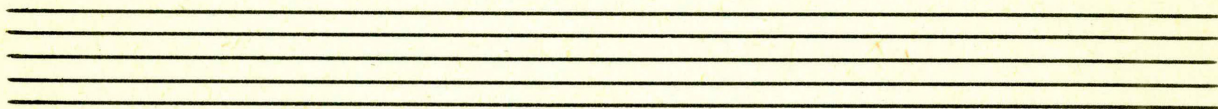
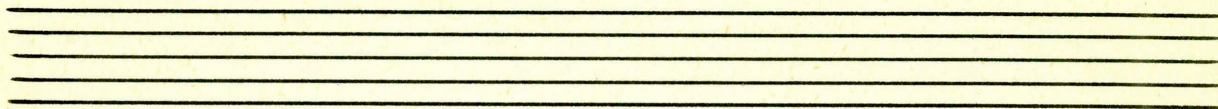

Här i världen

Anna Dahlman
Åbo juni 1925

Den övergivna⁸¹

1. Här i världen så haver jag vandrat,
många tårar på vandringen fallit.
Många flickor så haver jag älskat,
men fann dock alls ingen mig kär.
2. Många lustiga stunder jag mötte
på min vandring i fjärran och när,
och en flicka med ljusblåa ögon
har sårat mitt hjärta så svårt.
3. Denna flicka jag verkligen har älskat,
hon lovte att bli min vän,
att ej någon i livet oss skilja.
Du för evigt får vara min vän.

4. Jag minnes den ljuvliga tiden
och den afton så stjärnklar och skön,
då dina ljusblåa ögon nedföll
till mitt hjärta och viskade så:
5. I dina armar så vill jag nu bliva,
med dig vill jag leva och dö.
Och får jag ej äga ditt hjärta,
så vill jag ej leva här mer.
6. Jag tryckte henne ömt till mitt hjärta
på hennes läppar en brännande kyss.
Då kunde jag alls icke tänka,
vad falskhet hon ägde till mig.

7. Hennes hjärta var ägt av en annan,
hon talte blott falskhet med mig.
Med ett sorget och klagande hjärta
På sjunger min klagan så här:
8. Det svårast som finnes i världen
så är det att älska en vän,
som ej äger ett uppriktigt hjärta,
som med falskhet i kärleken går.

Ur Aina Dahlman's älsbok.